

ดาวยูเรนัส

URANUS

ดาวยูเรนัส ค้นพบโดย วิลเลียม เฮอร์เชล ในปี พ.ศ. 2324 ดาวเคราะห์ดวงที่ 7 จากดวงอาทิตย์ใช้เวลาโคจรรอบดวงอาทิตย์ 84 ปี ดาวศุกร์และยูเรนัสหมุนทางทิศตะวันออกออกไปทิศตะวันตก แกนหมุนของดาวยูเรนัสจะเอียงเกือบขนานกับระนาบวงโคจรจึงปรากฏว่าดาวยูเรนัสจะหมุนรอบตัวเอง

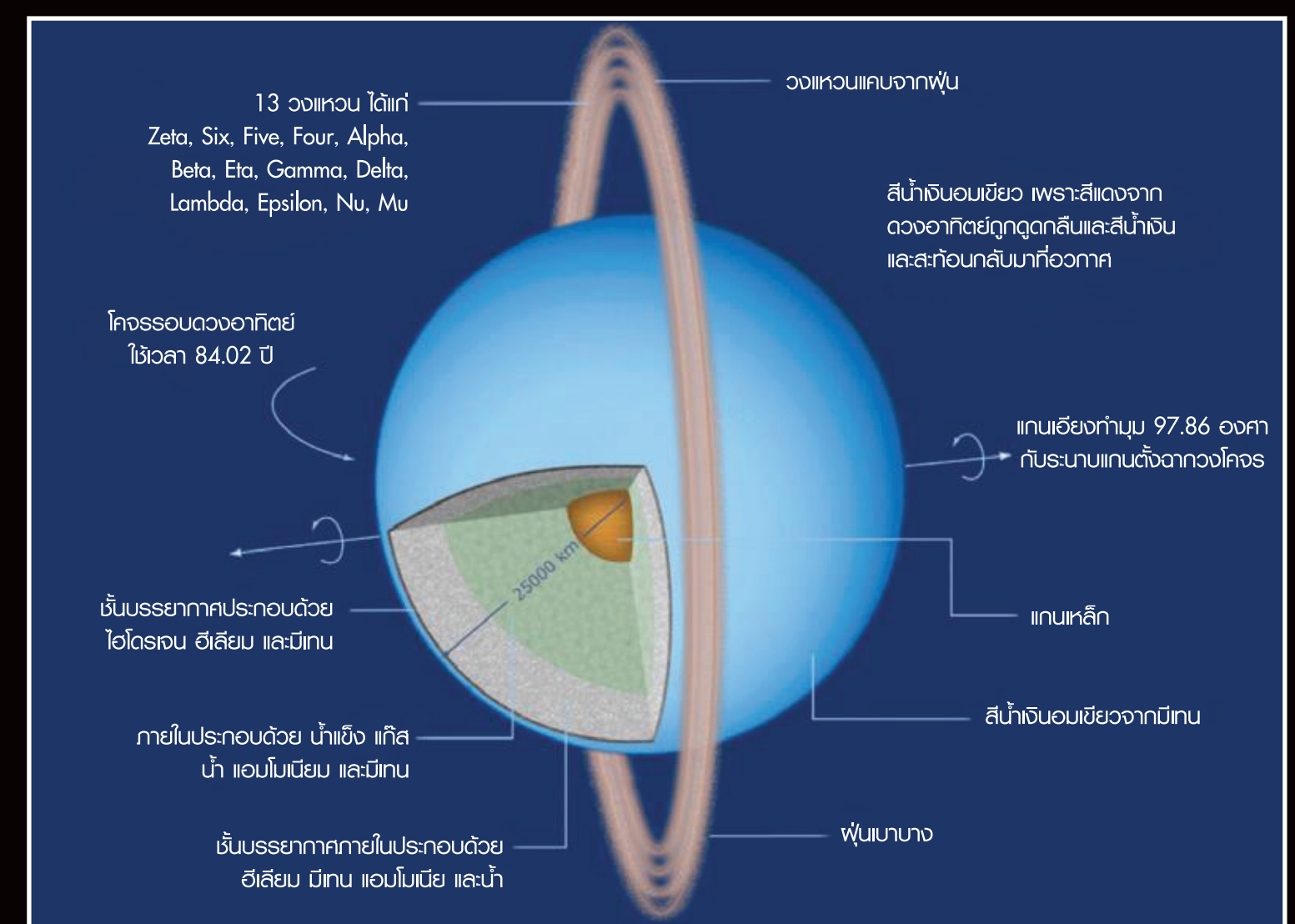
แบบตะแคงข้าง เป็นผลให้ฤดูกาลบนดาวยูเรนัส มีระยะเวลายาวนาน ซีกเหนือของดาวเป็นฤดูหนาวนาน 42 ปี และซีกใต้ของดาวเป็นฤดูร้อนนาน 42 ปี

ยานวอยเอเจอร์ 2 เป็นยานอวกาศเพียงลำเดียวที่บินเฉียดดาวยูเรนัส ในปี พ.ศ. 2529 ถ่ายภาพดาวยูเรนัสและดวงจันทร์ต่าง ๆ มากกว่า 8,000 ภาพ กลับมายังโลก

ชั้นบรรยากาศประกอบด้วย ไฮโดรเจน ฮีเลียม มีเทน และแอมโมเนีย แก๊สมีเทน ดูดกลืนแสงสีแดงและสะท้อนแสงสีน้ำเงิน ดาวยูเรนัสจึงปรากฏสีน้ำเงินอมเขียว

ข้อมูลจำเพาะ

ระยะทางจากดวงอาทิตย์เฉลี่ย	2,880 ล้านกิโลเมตร
คาบการโคจร	83.7 ปี
ค่าความรีวงโคจร (วงกลม = 0)	0.044
มุมเอียงของระนาบวงโคจรจากระนาบวงโคจรของโลก	0.8 องศา
มุมเอียงของแกนหมุนจากแกนตั้งฉากระนาบวงโคจร	97.86 องศา
คาบการหมุนรอบตัวเอง	17.24 ชั่วโมง
รัศมี ณ เส้นศูนย์สูตร	25,559 กิโลเมตร
มวล	14.371 เท่าของโลก
ความหนาแน่น	1.271 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร
ความโน้มถ่วง	0.9 เท่าของโลก
องค์ประกอบชั้นบรรยากาศ	ไฮโดรเจน ฮีเลียม
อุณหภูมิ	-195 องศาเซลเซียส
บริวาร	27 ดวง
วงแหวน	13 วง

โครงสร้างของดาวยูเรนัส

URANUS